

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Jeremias.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

diat. *Non medicinæ, sed Deo tribuenda est sanatio: Et tamen uiendum est medicina.*

JEREMIAS. Jerem. 26.

ARGVMENTVM,

Jeremias urbis & templi ruinam vaticinatur: eam ob causam comprehenditur a Sacerdotibus & vatibus ad necandum. Sed facto ad tumultum concursu, Proceres & Senatores & Ahicamus id prohibent.

Jeremias, Sacerdotes, Vates, Proceres, Senatores, Ahicamus.

Audite omnes omnium Judææ urbium homines, quotquot hoc templum, in cujus ego isto vestibulo, intratis adorandi Numinis gratia: audite, quæ Deus mea voce vobis affatur. ^{a)} Nisi eum audietis, & ex lege, quam vobis præscripsit, vivetis, tum autem dicta vatum, ejus cultorum, quos ipse ad vos mittit, per quos vos mature admonere nunquam intermittit: ea, inquam, nisi audietis, hanc ipsam ædem sacram in eum statum rediget, in quem Sionem redigit, & hanc urbem omnium orbis terrarum gentium ludibrio exponet. *Sa.* Quid sibi vult clamosus iste? *V.* Omnibus minatur exitium. *Sa.* At sibi non minatur, sed conflatur maximum malum. Quin invadimus hominem? *V.* Atque ita opus est. *Sa.*

^{a)} Legi & vatibus qui non obtemperant, pœnas dabunt.

Sa. b) Comprehendite eum viri: cavete ne effugiat: faxo jam scias, Jeremia, quæ mala nobis obnuncias, ea te in te metipsum excitavisse. Itane vero, ut huic templo Silonis ruinam, & Urbi vastam everfionem & solitudinem denunciaveris, & hæc tam dira impune protuleris, morte pœnas lites. *V.* Meruit certe. *P.* Unde tantus iste tumultus, Sacerdotes? aut quid vult tantus hominum concursus? quid novæ rei accidit? *Sa.* Hic homo dignus est, qui capite det supplicium, qui quidem tam horrendas clades huic Urbi sit vaticinatus, quemadmodum vos ipsi audivistis. *J.* Audite me, si placet, & vos omnes populares audite me, Jovæ ego optimi maximi instinctu huc veni, ea in fanum & Urbem prædicturus, quæ vos audivistis. Quare c) corrigite vestram vitam & mores, Deique vestri admonitioni obtemperate, ut mutet consilium, malumque, quod in nos cogitat, avertat. Quod ad me pertinet, equidem video, me in vestra manu esse: vos mihi, quod videbitur, faciatis licet. Veruntamen sic habete, si me interfeceritis, fore, ut vos & hæc Urbs atque Respublica innocentis sanguinem supplicio luat. Certe enim Jova misit me ad vos, ut vobis audientibus ea omnia dicerem. *P.* Nos equidem non videimus justam causam, cur hic capite plecta-

b) Sic solent plerique justa reprehensione offendi, peccatis non item: cum contra fieri debeat.

c) Etiam si divinitus missus non fuisset, tamen huic tam justæ veræque admonitioni obtemperare debent.

plectatur: siquidem nos nomine Jovæ Dei nostri affatus est. *Se.* Audite nos vicissim, nisi molestum est. *d)* Michæas Morastita Vates fuit tempore Ezechix regis Judæorum, qui Jovæ optimi maximi nomine, omni Judæo populo audiente ausus est dicere, Sionem in agrum redactum, aratum iri, Hierosolymamque in rudera collapsuram & montem sacrum in solitudinem redigendum. Nunquid in eum morte animadvertit Ezechias aut ullus Judæorum? An non Deum reverentia & precatone sibi placaverunt, malumque, quod ab illo jam jamque imminebat, depulerunt: & nos tamen inmani scelere animos obligabimus? Quid Urias: nihil ne vos movebit? Is fuit filius Semeiæ, ex Cariathiarimo, qui eadem in Urbem hanc ab Jova est vaticinatus, quæ modo Jeremias. Quod cum Joacimus Rex audivisset, nec non ejus milites & proceres, eum quæsit ad necem. Id ubi rescivit ipse, territus aufugit in Ægyptum. Sed eo misit Rex Elnathanem, & quosdam alios, qui illinc extractum, ad eum adduxerunt: eumque ferro crudeliter necavit, & ejus corpus in plebejorum sepulchretum projiciendum curavit. Itaque quis fuerit exitus videtis. Nunc dispicite, utrum nefarium hujus facinus, an consideratam illius prudentiam malitis imitari. *A.* Profecto nunquam sinam vos manus Jeremiæ sanguine commaculare.

SENTEN-

d) Exemplis plerumque magis moventur homines, quam rationibus. Itaque his exemplis recte utuntur.

SENTENTIA.

Veritas odium periculumque parit. Malo vate aut doctore nihil iniquius. Plerumque plus sapiunt, & plus æquitatis habent ineruditi, quam doctores. Pœnam si vis effugere, fuge culpam. Mitiora imitanda sunt exempla, immitiora declinanda.

ANANIAS. Jerem. 28.

ARGUMENTVM.

Ananias Judæis liberationem ad biennium falso vaticinatur. Jeremias contra, graviolem insuper captivitate prædicit, & ipsi Ananiæ mortem a Jova denunciât.

Ananias, Jeremias.

Audi tu Jeremia, una cum universo hoc populo, quæ jussu Dei vobis denuncio. Ego (inquit Jova optimus maximus, Israelitarum Deus) jam rumpam jugum Regis Babyloniorum, & post duos annos referam in hunc locum omnia vasa templi, quæ Nabuchodonosor hinc ablata Babylonem deportavit: Jechoniamque filium Joachimi Judææ Regis, omnesque captivos Judæos, qui sunt abducti Babylonem, huc reducam fracto Babylonis imperio. *J. a)* Utinam ita faciat Jova, & tua dicta omnia ad rem conferat, atque huc vasa sacra reportet: captivosque omnes e Babylone revocet! Verum audi, & quæ apud te & omnem popu-

a) Quod tristia nunciant veri doctores, non ideo nunciant: sed quia vera sunt.